

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i skifteloven.

Ved forslaget er der foretaget en sammenarbejdning af det forslag til lov om ændringer i skifteloven, der på grundlag af arvelovsudvalgets betænkning blev fremsat, men ikke færdigbehandlet i de to foregående folketingsår, og af det forslag, der på grundlag af ægteskabsudvalgets betænkning om skifte mellem ægtefæller blev fremsat i sidste folketingsår, men som heller ikke nåede at blive færdigbehandlet inden folketingsårets udløb.

Forslagets bestemmelser er i det væsentlige i overensstemmelse med de tidligere fremsatte forslag.

Efter forløbet af de i sidste folketingsår stedfundne drøftelser har jeg dog ment at burde foreslå en yderligere styrkelse af den efterlevende ægtefælles stilling. Under forhandlingerne viste der sig nemlig enighed om, at beløbsgrænsen i den bestemmelse, som skal give ægtefællen ret til af førstafdødes bo at udtage så meget, at værdien af det udtagne i forbindelse med ægtefælens bos- og arvelod samt særeje udgør 6.000 kr., var for lav, og denne beløbsgrænse er derfor i det foreliggende forslag forhøjet til 12.000 kr.

Endvidere foreslås skiftelovens § 57 affattet således, at skifteretten efter en ægtefælles død får adgang til uden skiftebehandling at udlægge fællesboet og afdødes særeje til den efterlevende ægtefælle, såfremt det skønnes, at der under hensyn til dens særlige rettigheder intet bliver at udlodde til arvingerne, og ægtefællen overtager ansvaret for afdødes gæld.

Endelig foreslås en praktisk begrundet ændring af reglerne om beskikkelse af eksekutorer samt en række ændringer af bestemmelser i skiftelovens kapitel 5, som er en følge af den samtidig foreslåede affattelse af tilsvarende regler i kapitel 6.

Om forslaget skal jeg i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsagede de tidligere fremsatte forslag, til mine udtalelser ved fremsættelserne af disse forslag og til de bemærkninger, der ledsager det foreliggende forslag — og jeg skal hermed anbefale lov-

forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m. v.

Efter dette forslag kan der fastsættes forbud mod, at der udføres våben og ammunition af nogen art.

Baggrunden for forslaget er, at De Forenede Nationers sikkerhedsråd i en resolution af 7. august i år har henstillet til alle stater at standse salg og afskibning af våben og ammunition af enhver art og af militære køretøjer til Den sydafrikanske Republik.

Der er vel allerede i den gældende regel i våbenlovens § 6 en ret omfattende forbudsbestemmelse vedrørende udførsel af våben, ammunition, krigsmateriel og sprængstoffer. I det omfang, denne bestemmelse finder anvendelse, kan udførsel kun ske med justitsministerens tilladelse. Og sådan tilladelse er da også gennem flere år nægtet med hensyn til udførsel til Den sydafrikanske Republik.

Regeringen må imidlertid lægge afgørende vægt på, at sikkerhedsrådets resolution opfyldes fuldt ud, ved at der i våbenloven optages en bestemmelse om udførselsforbud, der omfatter våben og ammunition af enhver art og således i sin udformning modsvarer resolutionen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1964-65 af landbrugsjendomme.

Efter lovforslaget, der er formuleret i overensstemmelse med den tilsvarende lov for det foregående skatteår — lov nr. 148 af 24. april 1963 — omfatter fritagelsen den samme kreds af ejendomme, som over landbrugsministeriets budget helt eller delvis får den pålignede amtskommunale grundskyld eller tilskud til delvis dækning af købstadkommunal grundskyld for skatteåret 1964-65 udredet af statskassen.

Da det er landbrugsministerens hensigt at

[Finansministeren.]

begrænse støtteordningen vedrørende amtskommunal og købstadkommunal grundskyld, således at landbrugsejendomme og -arealer, hvis vurdering i henhold til lov nr. 221 af 31. maj 1963 er blevet foretaget ikke efter den særlige regel om ansættelse af grundværdien for landbrugsejendomme — den såkaldte bondegårdsregel — men efter lovens hovedregel, d. v. s. på grundlag af grundens værdi i handel og vandel, holdes uden for ordningen, vil på tilsvarende måde også disse ejendomme efter forslaget falde uden for fritagelsen for grundskylden til staten samt grundstigningsskylden for skatteåret 1964-65.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tilføje, at når nærværende forslag er begrænset til skatteåret 1964-65, skyldes det, at det er hensigten inden 13. alm. vurdering at søge at nå frem til en rationel afgrænsning af kredsen af de ejendomme, der skal omfattes af fritagelsen.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling og henviser i øvrigt til det lovforslag, indenrigsministeren samtidig har fremsat, og hvorfor de samme ejendomme skal udgå af den kreds af landbrugsejendomme, der nyder godt af statstilskuddet til nedsættelse af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om bunden opsparing for skatteåret 1963-64.*

Den bundne opsparing skal efter loven betales i to rater, der forfalder den 1. oktober 1963 og den 1. februar 1964. Første rate er altså nu forfalden til betaling, og den sidste rettidige indbetalingsdag for denne rate er den 4. november 1963.

Der er siden forfaldsdagen sket et meget stort antal henvendelser til myndighederne om muligheden for betaling af den bundne opsparing i afdrag.

I loven om bunden opsparing er der ingen direkte regler for en sådan afdragsvis afvikling. Loven henviser imidlertid til de i statsskatteloven fastsatte regler, og ligesom der for skatterne er adgang til efter

ansøgning at få tilladelse til afdragsvis betaling, vil myndighederne også kunne imødekomme ansøgninger om at betale den bundne opsparing i afdrag.

Når henses til det store antal henvendelser, der som nævnt er sket, og til, at bunden opsparing skal betales af ca. 1.200.000 personer, har det måttet befrygtes, at der ville kunne fremkomme ansøgninger til myndighederne i så stort tal, at behandlingen og afgørelsen af andragenderne inden betalingsfristen den 4. november vil vise sig at være uoverkommelig.

Da der utvivlsomt i et meget stort antal tilfælde vil være god grund til at indrømme en indbetaling af den bundne opsparing i afdrag, synes det derfor — for at kunne hjælpe disse opsparingspligtige — påkrævet at løse betalingsproblemet gennem en lovændring. En sådan lovmæssig afdragsordning, der naturligvis efter sagens natur vil kunne komme til anvendelse på samtlige opsparingspligtige, må i det hele forekomme rimelig.

Forslaget går ud på, at hver af de to rater kan indbetales i tre tredjedele. Den første rate forfalder til betaling den 1. oktober 1963, og betalingsfristen for den første tredjedel foreslås fastsat til den 5. november 1963, for den anden tredjedel til den 6. januar 1964 og for den sidste tredjedel til den 5. februar 1964. Den anden rate forfalder til betaling den 1. februar 1964, og betalingsfristen for den første tredjedel foreslås fastsat til den 5. marts 1964, for den anden tredjedel til den 6. april 1964 og for den sidste tredjedel til den 5. maj 1964.

Når der indrømmes afdragsvis betaling som foreslået, vil det ikke kunne undgås, at en del af den bundne opsparing først indgår i næste finansår. Den tilsigtede virkning af den bundne opsparing vil imidlertid, uanset den foreslåede afdragsordning, i hovedsagen være den samme, og man vil ved afdragsordningen have opnået, at det vil være lettere for de opsparingspligtige at klare indbetalingen.

Da forslaget haster af hensyn til bestemmelsen vedrørende indbetalingen af det første afdrag, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.